



65 centů

TELEFONY:  
(708) 749-1891  
(708) 749-1898

6426 WEST  
CERMAK ROAD  
BERWYN, IL.  
60402

(USPS 002670)

# DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

## Czechoslovak Daily Herald

VOL. C I

SECOND CLASS  
POSTAGE PAID AT  
BERWYN, ILLINOIS



Established 1891

STŘEDA, 9. ZÁŘÍ 1992 - Čís. 17

WEDNESDAY, SEPTEMBER 9,

## Ústava podepsána

Winnipeg Free Press

Bratislava, Československo — Sloveňští vůdcové podepsali novou ústavu a tím připravili cestu pro nezávislý slovenský stát, který se stane skutečností 1. ledna 1993

Úzká ulice venku u hradu byla nabitá lidmi pijícími šampaňské a zpívajícími písně.

Ministerský předseda Vladimír Mečiar a mluvčí parlamentu, Ivan Gasparovič podepsali tento dokument v starodávném hradu po

ceremonií, která byla ohlášena fanfárou a patriotickými básničkami.

Parlament republiky schválil tento text v úterý 114—16. Obsahuje soubor nařízení pro Slovensko a jeho přípravu k plné samostatnosti po 1. lednu 1993. K rozdělení Československé republiky, založené v r. 1918 z popelů Rakousko—maďarského císařství, došlo po dohodě mezi Mečiařem a jeho protějškem Václavem Klausem po červnových volbách.

## Slabost aliancí

Vojtěch Vogel — RFE

Severoatlantické společenství nedosáhlo dohody o plánu poskytnout vojenskou ochranu pomocným zásilkám obyvatelům Bosny a Hercegoviny, kterým Srbové vnutili válku.

Velvyslanci atlantické aliance jednali zřejmě pod silným vlivem obav, že by se Jugoslávie a její republiky mohly stát jejich zemím podobnou pastí, jako se stal Vietnam v 60. a 70. letech Spojeným státům. Na své schůzce v Bruselu velvyslanci odmítli zprávu plánovacího štábu společenství, která vypočítala, že záruka bezpečnosti pomocných konvojů z jaderského přístavu Split do obleženého bosenského hlavního města Sarajeva by si vyžádala účast 100.000 vojáků. Velvyslanci 16 členských zemí požádali plánovací štáb, aby vypracoval novou zprávu. Použití vojenské síly k ochraně humanitní pomoci autorizovala Organizace spojených národů. Schůzka Severoatlantického společenství měla dát

Pokračování na str. 5

## Akademik Milan Čič

František Růžička

Regionální deník DJP (15.7.92) přinesl rozhovor redaktorky Mirky Nezvalové s akademikem Milanem Čičem, místopředsedou federální vlády. Podívejme se na některé zajímavosti tohoto rozhovoru.

Po listopadové revoluci se akademik M. Čič stal předsedou vlády SR a místopředsedou vlády ČSFR. V dubnu 1990 uvedl: "Vůbec nevidím problém česko—slovenský tak, že by tady byl zájem slovenského národa odtrhnout se. Naopak. Hlásíme se jednoznačně k principu vzájemného soužití."

S odstupem doby ke stejnému problému uvádí: "Naše hnutí předpokládá vytvoření dvou svrchovaných republik... Byl bych velmi rád, kdyby čtenáři věděli, že nám nejde o rozbití republiky. Nám jde o to, aby se změnila kvalita vztahů mezi oběma republikami. Je třeba odstranit třecí a konfliktní body, které tu existují a které vyvolávají nacionalismus."

Pokračování na str. 4

## Co prozrazuje trh

C. Gordon Tether  
Spotlight, 31. srpna 1992

Chování či atmosféra na akciových trzích bolestně svědčí o tom, že svět je v sevření stále se prohlubující krize.

"Začínáme teď vidět světlo na konci tunelu" bylo téma oficiálních hospodářských prohlášení v takových "recesí" postižených zemích jako jsou Spojené státy, Británie a Japonsko v počátečních měsících roku 1992. Ozdravení bude pomalé, znělo varování, ale nemůže být žádné pochyby, že bude jisté. Teď si musíme uvědomit, že byl—lí zde nějaký záblesk naděje, ten zmizel.

Ten velmi citlivý registr názorů na hospodářský výhled — chování akciového trhu — směřoval rozhodně nahoru během léta. Od poloviny r. pokračování na str. 5



SLOVÁCI OSLAVUJÍ ÚSTAVU

Obyvatelé Bratislavy se shromáždili po tom co byla podepsána slovenská Ústava, vedoucí k samostatnosti Slovenska od 1. ledna 1993.

## ROZDĚLENÍ ČSFR a názory místních lidí na následky

Jennifer Lenhart — Chicago Tribune 31. srpna 1992

Marianne Chybíková, česká Američanka první generace, žila celý měsíc v létě v domovině svých rodičů právě před oznámením, že se Československo rozdělí na dvě republiky.

Poslouchala, co lidé říkali o odtržení Slovenska a o tom, co to bude znamenat pro Čechy a Slováky a pro lidi, žijící v střední oblasti, na Moravě, kde vyrostli její rodiče.

"Je to trochu k smíchu, protože já mám přátele, kteří jsou českého původu, a někteří jsou Slováci nebo Moravané," řekla Chybíková, ošetřovatelka z jihozápadního předměstí Chicaga, Countryside. "Zní to jako — nemáme spolu mluvit, protože se rozdělujeme?"

Celá řada starostí nutí Chybíkovou a jiné Čechoslováky k smíchu přes nadcházející rozpad republiky; jsou na rozpacích, jak teď nazývat tu kterou zem, kam posílat poštu a jak mluvit o svých příbuzných a krajanec.

"Mám potíže dorozumět se se svými vlastními příbuznými v Československu," řekl Josef Kučera, který bydlí v Ciceru. "Byli jakoby zamčení na zámek nějakých 40 let, a jsou zvyklí slyšet jen jeden názor. Jsou zmateni, když slyší různé názory."

Jako mnoho Čechoslováků v chicagské oblasti, Chybíková řekla, že rozdělení rodné země jejich rodičů na Českou a Slovenskou republiku je

Pokračování na str. 4

## ■ WASHINGTON, USA

Vo Washingtonu zasadala komisia Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe. Na jej zasadaní vypovedali okrem iných aj traja experti pre otázky bývalých sovietskych republík a baltských štátov. Boli to Paul Goble, pracovník washingtonského mozgového trustu Carnegieho nadácie pre medzinárodný mier a bývalý vysoký úradník ministerstva zahraničných vecí, ďalej Vladimír Averčev, radca ruského veľvyslanectva vo Washingtonu a Heino Ainso, radca estónskej misie pri OSN v New Yorku. Všetci traja sa zhodli v názore, že problémy s miliónmi ruských civilistov a vojakov, žijúcich mimo územie Ruska, predstavujú potenciálne nebezpečnú situáciu.

Paul Goble z Carnegieho nadácie k tomu okrem iného povedal: "Bez akýchkoľvek pochybností najbezprostrednejší explozívny problém pre medzinárodnú pospolitost' predstavuje, "ako povedal doslova, "simultánna presencia 25—tich miliónov etnických Rusov a jeden a pol milióna vojakov pod ruským velením v 14—tich neruských štátov bývalého Sovietskeho zväzu!" Podľa Paula Gobla "kombinácia týchto dvoch prvkov, teda dávanie do súvzťažnosti otázky ozbrojených síl a politiky národnostných menšín, predstavuje ten druh problému, ktorého riešenie je pre medzinárodnú komunitu mimoriadne zložitá a ťažká". A preto, ak svet nebude s najväčšou pozornosťou sledovať čo sa deje v týchto krajinách, je možné, že uvidí obrovský konflikt. A čo v tejto súvislosti zvyšuje obavy sú množiace sa náznaky v Moskve, že tam kladú do vzájomnej súvislosti otázky ozbrojených síl s ochranou práv národnostných menšín. Tu Paul Goble poukázal na vyhlásenie ruského ministra zahraničných vecí Kozyreva, ktorý svojim rezortným kolegom z Litvy, Lotyšska a Estónska oznámil, že Rusko je ochotné stiahnuť väčšinu svojich jednotiek z ich krajín do roku 1994, ale za určitých podmienok. Tieto zahrnujú okrem iného dočasný legálny status a isté základné práva pre ruské ozbrojené sily, upustenie od nárokov na náhradu škod, spôsobených bývalými sovietskymi ozbrojenými silami, príspevky na ubytovanie ruských dôstojníkov v Rusku, upustenie od akýchkoľvek územných nárokov



V stanovom meste v Florida City si v pondelí hráli nově nalezení priatelé Maher Bages, námorník z tábora LeJeune, N.C. a čtyřletá Maria Araceli. Američtí maršálové nabádali residenty, aby začali přijímat práci při opravách

voči Rusku a patričné zmeny všetkých zákonných ustanovení, týkajúcich sa politických a ekonomických práv Rusov a po rusky hovoriacich menšín v týchto krajinách.

Rádca ruského veľvyslanectva vo Washingtonu Vladimír Averčev rozhodne oponoval výrokom Gobla a estónskeho diplomata Heina Aínsona, že baltské štáty boli vojensky okupované a kolonizované bývalým Sovietskym zväzom. Podľa jeho tvrdenia Rusovia sa sťahovali do baltských krajín, osobitne do Estónska, lebo tam boli výhodnejšie pracovné príležitosti a lacnejšie byty. Odmietol tiež princíp "kolektívnej viny", ktorému sú teraz Rusi v Estónsku a ostatných baltských štátoch vrah vystavení. Podľa Averčeva, každý jedinec, žijúci v ktorejkoľvek krajine má právo stať sa jej lojálnym občanom a to platí aj o všetkých bývalých sovietskych republikách. Podľa jeho slov je však Rusom v Estónsku upierané právo na štátne občianstvo a dodal, že "bud' zaujme Estónsko v tejto otázke postoj, blízky postoju Litvy, alebo môže vzniknúť situácia, v ktorej rastúce napätia medzi národnostnými skupinami môžu vyústiť do explózie". Radca ruského veľvyslanectva vo Washingtonu tiež priznal, že "prob-

lém s ruskými národnostnými menšinami je dedičstvom bývalého Sovietskeho zväzu, v ktorom hranice niektorých republík boli upravené tak, aby zväčšili podiel rusky hovoriaceho obyvateľstva.

Estónsky diplomat Heino Ainso obhajoval stanovisko svojej krajiny aj poukazom na to, že so zreteľom na "obrovský rusifikačný nátlak, ktorému bolo Estónsko v posledných 50—tich rokoch vystavené, potrebuje istý čas na prispôbenie sa novým podmienkam a hlavne potrebuje isté ubezpečenia zo strany Ruska, že sa podobný nátlak nebude opakovať. Za tých okolností je si istý, že Estónsko zaujme aj pokiaľ ide o zmenu zákona o štátnom občianstve z roku 1938, realnejší a zmierlivejší postoj.

Už pred otvorením vlastného zasadania americkej komisie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe, riaditeľ jej štábu, Sam Wise vyhlásil, že "otázka práv národnostných menšín sa stáva stále aktuálnejšou. Osobitne pre stále častejšie sťažnosti Ruska na porušovanie práv menšín v baltských štátoch. Doslova Sam Wise ďalej vyhlásil: "Otázka ľudských a občianskych práv národnostných menšín očividne nadobudla na novej naliehavosti v post—komunistickej ére Európy!" V tejto súvislosti zdoraz-

nil, že všetky štáty bývalého Sovietskeho zväzu sa stali členmi Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe a ako také akceptovali aj isté normy a zásady v oblasti ľudských práv národnostných menšín. Pracovník Carnegieho nadácie Paul Goble v tejto súvislosti poukázal na to, že by bolo chybou, považovať súčasný postoj Ruska za jeho posledné slovo. Podčiarkol tiež, že od zániku Sovietskeho zväzu neuplynul ešte ani rok a že mocenské zápolenie sa ešte neskončilo ani v Rusku. Aj do týchto záležitostí hovorí ešte stále veľa ľudí a tak tu treba nájsť nejakú rovnováhu. Podľa jeho slov ruský postoj nie je konečný a so zreteľom na vážnosť problému je najvyšší čas, aby sa aj medzinárodná pospolitost' intenzívnejšie zapojila do hľadania možností jeho riešenia.

### Zasmejte sa s nami

Rozprávajú sa dvaja v krčme:  
— Videl si už bieleho slona?  
— Nie, ja až tak veľa nepijem.

On: — Aký som len hlupák, že som si ťa vzal.

Ona: — Máš pravdu — a ja naivná som to nevedela.

## Czechoslovak Daily Herald

### DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402  
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935  
Second class postage paid at Berwyn, Illinois  
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

#### SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zaslané články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

#### OVERSEAS in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

## SVU odbočka Chicago

zahajuje svou podzimní činnost  
pravidelnou schůzi, která se koná

v pátek 18. září 1992 od 7 hod. večer

ve škole T. G. Masaryk, 5701 W. 22nd Place v Ciceru, Ill.

Na programu budou zprávy účastníků světového kongresu Společnosti pro vědu a umění, který se konal v Československu v červnu t. r.; dále se budou promítat diapozitivy (slides) z procházky kouzelnou Prahou; a video—záznam ze závěrečného projevu velvyslankyně Shirley Temple—Black.

Členové i celá naše veřejnost jsou srdečně zváni.

Vstup je dobrovolný

Věra Rokničová  
jednatelka

## Spotlight

### MLUVÍME O POLITICE

Nynější členové Kongresu ze zoufalství utrácí více peněz, než jejich soupeři v roce neklidu voličů, a dosahují rekordních politických příspěvků. Federální dokumenty ukazují, že nynější zástupci v parlamentu obdrželi o 27 procent více na hotovosti, než před dvěma roky. Nynější senátoři obdrželi až o 40 procent více. Přepočítáno by to bylo \$369.3 miliónů do 30. června, o \$90 milionů více než v téže době v r. 1990.

### MLUVÍME O HOTOVOSTI

Američtí spotřebitelé jsou povzbuzováni kupovat vše na kredit a tím poskytují bankám velké úrokové výdělky. A nějakých 6.000 velkoobchodů po celé zemi přijímá karty Visa a MasterCard při nákupu potravin. Je ironické, že ceny potravin jsou poslední dobou stále, zatímco úroky všeobecně klesají, ale bankovní kreditní karty se brání požadavkům snížit sazby úroků, které jsou stále ve výši 19–21 procent.

### AFIRMATIVNÍ AKCE?

Na jedné straně, bílí mužští zaměstnanci — menšinová skupina ve vězení Washington—Lorton, ve Virginii, podala žalobu, ve které obviňuje městskou vládu, vedenou černými, že je jim odíráno povýšení a vyšší platy z důvodů jejich rasy a rodu.

Na druhé straně, federální soudce zamítl opačnou diskriminační žalobu, která byla podána v r. 1981 bílými hasiči v Birminghamu, Alabama, svým soudním rozhodnutím, že diskriminace proti černým nebyla ještě ukončena, a proto politika preferenčního najímání a povyšování je zákonná.

### ÚDAJE O ŠPATNÝCH ÚMYSLECH

Nové vyšetřovací studie říkají, že až jedna třetina, infikovaných lidí HIV jsou fyzicky a verbálně týráni, často svými příbuznými. Zpráva Národní asociace lidí s AIDS tvrdí, že obětí je nespravedlivě zabraňován přístup k zdravotnické péči. (HIV je virus, který zavinuje AIDS.) Tyto nálezy byly výsledkem dotazníku, distribuovaným aktivisty AIDS, kteří taktéž poznamenali, že 78 procent mužů, kteří byli dotazovanými doznali, že byli infikováni homosexuálními partnery.

### STÍŽNOST NA STUDIE O AIDS

Newyorská školní rada je v rozporu se školním kancléřem Josefem Fernandezem kvůli rozhodnutí, že vyučovací lekce o AIDS by jasně měly zdůrazňovat, že abstinence od sexu je nejlepší ochranou proti fatálnímu viru. Fernandez myslí, že něco takového by nemělo být studentům řečeno. Několik členů rady obvinilo kancléře, že povzbuzuje místní aktivisty a Americkou civilní unii pro svobodu.



Pochodující odnášejí do bezpečí spoluúčastněnou ženu (v pondělí) v Bisho, v Jižní Africe. Africký národní kongres se vyjádřil, že nebude pokračovat v debatách s vládou Jižní Afriky, dokud nebude odstraněn vůdce, který střelení nařídil.

## Smoke detector give-away

Springfield, Ill., Aug. 3 — The Office of the State Fire Marshal will distribute approximately 3400 smoke detectors throughout Illinois counties as part of a give-away program. This program is sponsored by the National Association of State Fire Marshals through a grant from Phillip Morris — USA. The Office of the State Fire Marshal is promoting this program in a partnership with the Illinois — Eastern Iowa District of Kiwanis International and the Illinois Fire Services Association.

Each of the 102 counties in Illinois, will receive 24 detectors. An additional 90 detectors will go to the 10 counties with the highest death rate per 100,000 people. These counties are Bond, Crawford, Fulton, Grundy, Jersey, Johnson, Marshall, Randolph, Richland and Vermilion.

"These truly are lifesavers and we need to get them out to the people who need them. The Illinois Fire Inspectors Association and fire departments will help us identify who the needy are, and Kiwanis clubs will help install the detectors," says Barbara J. Petrilli coordinator for OSFM.

State Fire Marshal Thomas L. Armstead said, "I believe we will enhance the protection of Illinois citizens through this preventive effort."

The Office of the State Fire Marshal is committed to reducing death, injury, and property loss of Illinois citizens from fires, explosions and other hazards.

### ■ DALLAS

Přebytek železa v krvi by mohl být smrtelnější než cholesterol nebo vysoký krevní tlak, jako příčina srdeční nemoci — ke kterémužto závěru došla nová studie. Její výsledky byly uveřejněny v žurnálu American Heart Association na měsíc září. V doprovázejícím úvodníku Dr. Jerome Sullivan, ředitel klinických laboratoří v Veterans Affairs Medical Center v Charlestonu, S.C. napsal, že tato studie je "První solidní důkaz," podporující jeho teorii, že nahromaděné železo je silný riskantní činitel pro srdeční nemoc.

Sullivan řekl, že studie naznačuje, že úroveň nahromaděného železa u mužů může být silnějším riskantním činitelem než cholesterol nebo dokonce cukrovka (diabetes).

### ■ TOKYO, Japonsko

Kabinet ministerského předsedy Kiichio Miyzawy dal v úterý své konečné schválení plánům, poslat přes 1,800 vojáků k udržení míru v Kambodži. Bude to první použití japonského vojska za mořem od Druhé světové války. Japonsko pošle osm vojáků 17. září jako dohlížitele, je-li dodržováno zastavení střelby, a po nich 600 armádních inženýrů a 75 policejních důstojníků v polovině října. Další dvě skupiny po 600 inženýrů je vystřídá v Kambodži později. Generální sekretář Společnosti národů Boutro Boutros—Ghali formálně požádal o "peace-keepers" (udržovatele míru) minulý týden. Nový zákon, schválený parlamentem v červnu po dvaceti měsících trpkých debat, zakazuje japonským vojákům zúčastnit se jakékoliv vojenské činnosti.

## Výroční piknik Čs. exulantů

Sdružení Čs. exulantů Vás srdečně zve na Výroční piknik, který se pořádá v neděli 13. září 1992 v National Grove č. 4 na 27. ulici a Desplaines Ave. v North Riverside, Ill. Bude to poslední příležitost letošního piknikové sezóny, kdy můžete prožít příjemné nedělní odpoledne ve volné přírodě při hudbě, zpěvu, přátelské zábavě s dobrým pohoštěním a občerstvením.

K tanci i poslechu bude vyhrávat populární hudba "Bohemian Concertina Club". Uslyšíte všechny ty Vaše známé, české i slovenské písně a tu Vaši nejmilejší si také můžete dát zahrát a s nimi zazpívat.

Již před polednem bude otevřena kuchyně se všemi známými dobrotami a piknikovými pochoutkami. Na jídelním lístku budou opět pravé české jaternice, moravské klobásy, párky a debrecínky, pověstné bramboráky, švestkové koláče a jiné domácí pečivo ke kávě. Také dobře chlazené domácí i importované nápoje nebudou chybět.

Návštěva exulantského pikniku je každým rokem opravdu rekordní. Sejdou se přátelé a známí ze všech koutů metropolitního Chicaga a všichni setrvávají v družné a přátelské zábavě do večerních hodin. Přijďte i letošního roku a budete jistě spokojeni. Srdečně Vás a Vaše přátele zveme k účasti.

Výbor Sdružení čs. exulantů

# ROZDĚLENÍ ČSFR... a názory místních lidí na následky

nevyhnutelné a tragické po "sametové revoluci", která v r. 1989 svrhla komunistickou vládu.

Když oznamovali rozdělení 26. srpna, český ministerský předseda Václav Klaus a jeho slovenský protějšek Vladimír Mečiar řekli, že k rozdělení dojde v lednu. Tito dva vůdcové se již v červnu dohodli o rozdělení 74-leté československé federace, která byla utvořena po první světové válce, a oznámením minulého týdne se stalo rozhodnutí oficiálním.

"Mám dojem, že tak dlouho neměli lidé žádnou kontrolu nad svým životem, a že toto je další věc, nad kterou nemají kontrolu," řekla Chybíková.

Někteří Čechoameričané říkají, že rozdělení by mohlo vést k hospodářské "miserii" pro 5 milionů Slováků, kteří mají většinu zemědělství v zemi a většinu továren na stříbrno, ale chybí jim průmysl, který by je pohodlně přenesl do doby po-komunistické.

Slováci musejí také zápasit s 600,000 etnických Maďarů. České země mají asi 10 milionů obyvatel a většinu průmyslu nynější čl. republiky.

Odrůžení vede lidi na obou stranách Atlantiku k uvažování o komunikační propasti.

Michael Kaplan, který se narodil v Americe, ale žil na Slovensku v Bratislavě v letech 1926—1950 řekl, že Čechoslovákům mělo být dovoleno rozhodnout o jejich vlastním osudu.

"Jsem proti tomu, aby ti dva presidenti rozhodovali o rozbití země na dva kusy," řekl Kaplan. "Bylo tam několik lidí, kteří se chtěli dostat nahoru pro vlastní prestiž. Doufám, že lidé se postaví na nohy a budou volit proti tomu."

"Je to příležitost pro lidi 'nahore' mít více moci na účet jejich země," řekl Kučera, prezident Denního Hlasatele, československých novin, které, jak řekl, mají asi 10.000 čtenářů. "Máme dojem, že toto je poslední věc, které si přál, totiž rozdělit se na dvě republiky."

Ale někteří Slováci v chicagské oblasti řekli, že to menší území bude schopno přežít na vlastní pěst a tvrdí, že oddělené Slovensko je přirozenější než Československá federace.

"Myslím, že je to velmi dobré, protože na to čekali tisíc let," řekl Ivan Králík, který žil v Bytci na Slovensku v letech 1923 až 1957. Československá unie byla velkým omylem. Bylo to velmi nešťastné manželství."

"Ačkoliv zavřením některých průmyslových odvětví na Slovensku kolem r. 1918 možná republika hospodářsky utrpěla," řekl Kaplan, "představa Slovenské republiky jako zeslabené venkovské oblasti není přesná."

"Nejsou to nevzdělaní lidé. A udělají všechno možné, aby byli sami pro sebe."

Ale Tony Jandáček, místopředseda Československé národní rady, předpovídá zlé časy pro Slovenskou republiku.

"Čeká na ně pohroma, protože se sami neuživí," řekl.

I když tyto republiky stojí před hospodářskými nesázemi, boj mezi nimi není pravděpodobný, říkají lidé ve Spojených státech.

"Myslím, že mezi těmito dvěma republikami není tak velký etnický rozdíl: vždyť i jejich jazyky jsou tak podobné, že si navzájem rozumějí," řekl Kučera, prezident novin. V Jugoslávii, na rozdíl, jsou etnické skupiny všeho druhu. Myslím, že není v povaze českého a slovenského lidu mít takový sklon k násilí."

## Akademik Milan Čič...

Nacionalismus se začíná rozlévat jako rakovina — a bohužel i v Čechách... Přijatý kompetenční zákon původní filozofii našich jednání změnil, zatím se nerealizoval důsledně...

Dnes však stojíme před problémem daleko vážnějším, SNR připravuje ústavu SR... To, co se dalo do pohybu přece nevzniklo ze vzduchoprázdna, to není jen ideologie jedné nebo druhé strany, to má své jisté materiální, ekonomické a finanční motivy. V našem programu jsme uváděli, že jsme pro konfederaci. Tedy pro soustátí..."

V další části rozhovoru pak M. Čič odpovídá na otázku členství v KSČ a úvahu, že HZDS dává čestné posty bývalým komunistům. "Je zajímavé, že se uvádí moje členství v KSČ do roku 1990, ale již se neuvádí, že jsem byl v roce 1970 ze strany vyloučen pro postoje ke vstupu spojeneckých vojsk, za obhajování principu soudcovské nezávislosti a kritiku určitých postupů normalizace. Je sice pravda, že mně za dva roky přijali zpátky se stranickým trestem, ale to neznamená, že jsem s tehdejší politikou souhlasil (!!!)... Za předsedu polistopadové vlády SR jsem byl jmenován přesto, že jsem byl ještě členem KSČ. Stejně tak jsem nevystoupil vzápětí po uvedení do funkce..."

O současném předsedovi vlády SR Vl. Mečiarovi říká: "Je to svérázná postava, a proto je originálním politikem. Těžko najdete na Slovensku, ale i v Čechách, někoho podobného. Myslím si, že je velmi dobře, že je individualista, osobnost. Je mimořádně dynamický, velmi přísný a od spolupracovníků žádá, aby pracovali tvrdě. Sám však jde příkladem a nic neodpouští ani sobě. Osobně jsem rád, že takový politik je předsedou vlády SR."

To, že v HZDS jsou i bývalí členové KSČ ještě neznamená, že prosazují komunistické zásady a ideály. Jistě, spolupracujeme i s levičí, ale to je přirozené..."

Současnou federální vládu označuje jako vládu vysoké odpovědnosti o osudy obou dvou národů. Jako vládu tvrdé práce.

A proč o tom všem píšu? Ten, kdo se na dění kolem sebe ne dívá jen určitým průsečíkem, má možnost vidět věci i z jiného zorného úhlu. Ten podává člen KAN Bratislava Vladimír Pavlík tzv. "bojovník s Mečiarrem". Uvádí:

"Chtěl bych se v prvé řadě dotknout osoby otce slovenské ústavy, akademika M. Čiče. Mám zde Rudé právo z 5. června 1950, kdy podle zločineckých zákonů 231 z roku 1948 byla na smrt odsouzena Milada Horáková a další vlastenci. Chtěl bych ocitovat z vědecké práce akademika M. Čiče z roku 1972, která se jmenuje Vývojové tendence trestního a zákonodárného práva na území Československa po roce 1945 a jeho současné problémy: "Porážka domácí buržoazie v roce 1948 znamenala její definitivní likvidaci. Avšak ta se nemohla smířit s vítězstvím pracujícího lidu a snažila se podvatnou činností dosáhnout změny, restaurovat kapitalismus. Tato aktivizace buržoazie vyvolala potřebu ochrany lidové demokracie i změnami forem trestního práva. V říjnu 1948 byl přijat zákon na ochranu lidově demokratické republiky číslo 231. Aplikaci tohoto zákona svěřil stát zvláštnímu mocenskému orgánu, státnímu soudu, zřízenému zákonem 232 z roku 1948 Sb. Oba dva tyto zákony byly v období jejich přijímání, ale i dnes (rozuměj r. 1972), chápány jako mimořádné formy trestního zákonodárství a soudnictví, které měly přispět k ochraně lidové demokratické moci..."

V. Pavlík dále uvádí: "Je pro mne otřesné jako pro občana Slovenské republiky vědět, že člověk, který si ve jménu komunistické gottwaldovské ideologie budoval svoji kariéru, nám dnes tvrdí, že připravil ústavu s demokratickými právy. Uvědomme si, že i gottwaldovská ústava byla naoko demokratická, přesto se však v jejím jméně vraždilo. Proto hodlám na mezinárodní konferenci o zločinech komunismu v listopadu přednést veřejnou obžalobu na akademika Čiče za schvalování a podporu komunistických zločinů. Dále hodlám obvinít Vladimíra Mečiara a Ivana Gašparoviče z podpory Milana Čiče. "Závěrem V. Pavlík uvedl, že až se skončí jeho soudní spor s V. Mečiarrem, celý průkazní audiovizuální materiál promítne v nezávislém televizním vysílání a dodal: "Diváci budou šokováni z toho, co se dozvědí!"

### NABÍZÍME LEVNÉ CENY DO EVROPY — PŘÍMÉ LETY DO PRAHY A BRATISLAVY

- Od 1. října jen..... \$548.00
- VÍDEŇ ..... \$548.00
- VARŠAVA ..... \$548.00
- BUDAPEŠT ..... \$548.00
- FRANKFURT ..... \$489.00
- MNICHOV ..... \$448.00
- LONDÝN a ŘÍM ..... \$448.00

UVEDENÉ CENY MAJÍ URČITÁ OMEZENÍ, ZAVOLEJTE  
NEBO NAPIŠTE CO NEJDŘÍVE O PODROBNÉ INFORMACE

Máme nejlevnější ceny pro návštěvníky z Evropy

**WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.**

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402  
Telefon: 708-749-1333 — FAX 708-749-1350

## First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community Since 1921



- 24 Hour Cash Station
- Two Locations
- Free Parking
- Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero  
Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC

odpověď na otázku, do jaké míry tato nejmocnější vojensko—politická organizace v světě může nebo chce tuto autorizaci v zájmu míru a bezpečnosti v Evropě uplatnit.

Připomeňme si hlavní fakta jugoslávské situace: Bosna a Hercegovina, jedna ze šesti bývalých jugoslávských republik, je etnicky rozdělena na muslimy, Chorvaty a Srby. Muslimové a Chorvatí vyhlásili 29. února nezávislost republiky na základě referenda, bojkotovaného Srby, kteří chtějí zůstat v Jugoslávii, ovládané Srbskou republikou. Od té doby bosenští Srbové sledují politiku tzv. "etnického očišťování" a získali kontrolu nad dvěma třetinami Bosny a Hercegoviny ve válce, v níž bylo 8.000 lidí zabito, 2 miliony ztratily příbytek a nesčetní muslimové jsou zadržováni v srbských internačních táborech. Mezinárodní rozhořčení nad srbskou agresí a ukrutnostmi vzrůstá, ale konference Severoatlantického společenství byla jednou z ukázek na strategii, která by násilí v Jugoslávii zastavila.

Velvyslanci atlantické aliance, kteří se radili za zavřenými dveřmi, projevíli velkou zdrženlivost vůči plánu, žádajícímu vyslání značného počtu vojáků do Bosny a Hercegoviny. Generální tajemník aliance Manfred Wornier řekl po schůzce novinářům, že velvyslanci budou nyní zkoumat alternativy, zahrnující různé — a zřejmě mnohem menší — početní stavy. Francie vyjádřila na jiném místě ochotu poslat do Bosny 1.100 vojáků, ale Wornier poznamenal, že tento počet zdaleka nespĺňuje očekávání. Kromě toho dala Francie jasně najevo, že títo vojáci by byli součástí kontingentu Západoevropské unie, nikoliv Severoatlantického společenství. Kromě Španělska a Turecka už žádný další členský stát neslabil vojáků. Spojené státy a Británie jsou proti tomu, aby západní aliance poslala na Balkán silné vojenské jednotky. Wornier zdůraznil, že by aliance mohla poslat do Jugoslávie vojáků jen v případě, že by jí Organizace spojených národů o to výslovně požádala, což se nestalo.

Také současně mírové rozhovory mezi válčícími stranami nepřinesly žádný pokrok. Lord Carrington, britský předseda mírové konference Evropského společenství o Jugoslávii, vyjádřil politování nad tím, že srbský prezident Slobodan Milošević bojkotoval páteční schůzku v Bruselu.

Kdyby se jí zúčastnil, vyslechl by doklady o rostoucím rozhořčení světové veřejnosti nad počínáním Srbů. Carrington vyzval Srbskou republiku, aby přestala dodávat zbraně bosenským Srbům.

V Miloševićově nepřítomnosti se mírová konference musela omezit na registrování známých skutečností, včetně zpráv o srbských internačních zařízeních, které Carrington — s narázkou na nacistické ukrutnosti za 2. světové války — neváhal nazvat koncentračními tábory. Poměry v těchto táborech budou jedním z témat mezinárodní konference o Jugoslávii, která se má konat za dva týdny v Londýně.

Páteční mírové konference v Bruselu se zúčastnili prezidentů čtyř ze šesti bývalých jugoslávských republik: Bosny a Hercegoviny, Chorvatska, Slovinska a Makedonie. K srbskému bojkotu se připojila malá Černoohorská republika. Srbsko a Černá hora jsou jedinými součástmi nové, omezené Jugoslávie. Ministerský předseda této Jugoslávie, americký obchodník srbského původu Milan Panič, přicestoval nepozván do Bruselu, aby reprezentoval Srbsko a Černou horu. Svou přítomnost odůvodnil tím, že nová jugoslávská ústava nedovoluje vládním Srbům a Černé hory vést zahraniční politiku. Carrington se s Paničem sešel soukromě, ale odepřel mu účast na mírové konferenci, protože žádný stát Evropského společenství neuznává novou Jugoslávii.

Situaci v této zemi se v pátek zabývala také Komise Spojených národů pro lidská práva v Ženevě. Komise jednomyslně odsoudila praxi "etnického očišťování v Bosně a Hercegovině — to je vyhánění muslimů a zabavování jejich domků Srby. Přijala také americký návrh vyšetřovat hrubé porušování lidských práv v této republice. Vyšetřování povede bývalý polský ministerský předseda Tadeuš Mazowiecki, který měl do 28. srpna podat zprávu Radě bezpečnosti Spojených národů. Jednomyslné přijetí americké rezoluce na závěr dvoudenního zasedání bylo úspěchem americké delegace, vedené státním tajemníkem ministerstva zahraničních věcí Johnem Boltonem. Na začátku schůzky narazil Bolton na silný odpor arabských a muslimských států, které si přály okamžité a jednoznačné odsouzení Srbska jako útočníka. Turecký velvyslanec Gunduz Aktam to vyjádřil slovy, že pro muslimské země nejsou boje v Bosně a Hercegovině občanskou válkou, nýbrž zahraniční agresí bělehradského režimu. Američany prosazený kompromis umožnil srbskému velvyslanci Brankovičovi slíbit, že jeho republika dovolí činnost zvláštního vyšetřovacího výboru na území pod kontrolou srbských milicí.

Dříve než Mazowiecki zahájí vyšetřování, musí jeho nominaci schválit výbor Organizace Spojených národů pro hospodářské a sociální otázky. Bolton doufá, že výbor schválí nominaci v pondělí a Mazowiecki nastoupí ještě téhož dne let do Sarajeva.

## Na vědomí našim čtenářům:

V poslední době se několik našich čtenářů dotazovalo ohledně dat předplatného, které je vedle adresy na první stránce novin. Změny dat dělal náš dobrý přítel, který se po 42. letech exilu vrátil do Čech ke své rodině. Tato práce je velice zdoluhavá, neboť máme dosud zastaralý adresograf — na novější, jako mají jiné noviny, nezbývá peněz. Pracujeme po večerech a nedělních, čtyři naši spolupracovníci jsou v Československu, proto prosíme čtenáře o trpělivost. Ujišťujeme vás, že každé došlé předplatné je ihned správně zapsáno do účetních knih.

— Děkujeme

# Co prozrazuje trh...

1991 do začátku tohoto roku, světový index akciových trhů zaznamenal vzestup kolem 6%. Od té doby byl celý ten zisk vymazán.

Výjimečně, americký trh se udržel na stejné výši pomocí washingtonské politiky, která snížila diskontní sazbu Federální rezervy na nejnižší úroveň v posledních 40 letech. Ale jinde je to historie skoro neustálé sklíčenosti. V Británii, například, průmyslové akcie nedávno utrpěli snížení průměrně 15% po výsledcích všeobecných voleb, které byly na finančních trzích považovány za velmi uspokojivé.

V Japonsku — kterému jiné země tak dlouho záviděly jeho hospodářský úspěch — jsou teď ceny až o jednu třetinu nižší než byly před rokem.

## CO SE TEDY STALO?

V čem je tedy chyba? V prvé řadě je třeba uznat, že ty optimistické hlasy, které se ozývaly v oficiálních kruzích v začátečních dnech světové krize byly spíše produktem myšlení s přáním zlepšení (wishful thinking) než střízlivého ohodnocení situace a vyhlídek na zlepšení. Ale je také velmi jasné, že je tu ještě něco jiného.

Největším viníkem byl bezpochyby zmátek, způsobený Německem v nejdůležitějším sektoru hospodářského světa, reprezentovaného Evropským společenstvím (European Community — EC). Německo bylo nějakou dobu největší "rybou v rybníku" EC. Avšak role, kterou v tomto smyslu hrálo, se drasticky změnila — a velmi k horšimu za minulý rok. Dříve fungovala jako velmi uspokojivý stroj hospodářského vzrůstu. Ekonomický pokrok Německa rok za rokem se přenášel do hospodářství jiných členů EC. Zároveň to, že Německo naléhalo na udržování přímé a úzké cesty peněžní stability je nutilo k tomu, aby se víc a víc snažily vykořenit zlo inflace.

Charakter vůdcovství Německa se změnil, když se Německo začalo v první řadě zabývat programem sjednocení a těžkými hospodářskými problémy unifikací doma vytvořenými. A není to jen to. Když Německo objevilo, že jeho domácí hospodářství je v nebezpečí přílišného rozpětí, přestalo být motorem vzrůstu právě v době, kdy takový stroj druzi členové EC velmi potřebovaly.

## ZVÝŠENÍ ÚROKOVÉ MÍRY

Německo také volilo klást velký důraz na zvýšení úrokové míry, když chtělo zabránit hrozbě inflace, vytvořené "přehřátím". A tato akce — když se peněžní trhy staly tak zmezinárodněnými — způsobila velmi nepohodlný tlak směrem nahoru na sazby jinde.

Proč se tento vývoj tak velmi stává do cesty ekonomického ozdravení jinde, že některé země, zvláště členské státy EC — jsou skoro zahánány do zoufalství? Jsou tu tři důvody. První je, že manipulování úrokovými sazbami je dnes považováno za jedinou zbraň hospodářské správy, která je k dispozici vládám a která má nějaký význam, protože je relevantní pro kapitálové investice.

Druhý důvod je to, že německá marka stále ještě vede v popularitě mezi internacionálními měnami. Protože to znamená, že vysoká úroková míra v Německu je silným magnetem pro volné peníze, a tak je vážnou hrozbou hospodářského blahobytu zemí, ze kterých se tyto peníze budou pravděpodobně odčerpávat.

Tato hrozba dělá obzvláštní starosti — a to nás přivádí k třetímu důvodu, proč počínání Německa způsobuje tolik obav v druhých zemích EC. — kde vlády nemohou nechat své sazby výměny upravit tak, aby vydržely napětí, které způsobuje odčerpání volných peněz na jejich bilanci.

## OSTRÁ DEVALVACE DOLARU

Devalvace je k dispozici Spojených států a — jak svědčí ostré znehodnocení, které dolar utrpěl v nedávných měsících — jí tato země plně využila. Ale Spojené státy mohou použít této cesty, protože nejsou zúčastněny v žádném formálním plánu pro stabilizaci výměnných sazeb.

Docela jinak je to s členskými státy EC (Evropského společenství). Jejich členství v Evropském peněžním systému je zavazuje k tomu, aby udržovaly své měny v poměru k německé marce blízko vyhlášené parity.

Tato povinná "oddanost" marce znamená, že země v EC nemohou snížit své úrokové míry na úroveň, která by byla shodnější s jejich hospodářskými okolnostmi.

V mnoha případech jsou fakticky pod nátlakem zvýšit úrokovou míru na úroveň, která by je udržovala v realistickém poměru k míře, kterou Německo potřebuje, jak tvrdí, aby zabránilo vyoňující se inflaci — což je to poslední, co tyto země chtějí udělat v přítomné době.

Fakt, že věci došly k tomuto bodu — že zájmy celého světa jsou efektivně obětovány na oltář sjednocení Německa — vyvolává důležité otázky o ceně tolik vychvalované liberalizace mezinárodního finančního provozu, kterému vedoucí země poslední dvě desetiletí předsedaly.

Bezprostředněji se bude pozornost soustřeďovat na otázku, co mají země EC dělat, aby se vymanily ze situace, která se stává nesnesitelnou. Obzvláště, mají nadále trpět, nebo měly by se osvobodit od přísných pravidel Evropského peněžního systému tak dalece, že by nechaly své výměnné sazby vzít na sebe napětí jako to udělaly Spojené státy?

Dokud se nerozřeší tato krize, zdá se, že je málo naděje na to, že se na konci "tunelu globální deprese" znovu objeví světlo.

Vojtěch Vojtř:

## TRADICE A ČESKÁ STÁTNOST

Edice "NÁROD A POLITIKA", sv. 2.

"Forma nezávislosti českého státu může být různá. Dynastie ruského původu by byla nanejvýš populární. Snad by se ukázala dostatečnou personální unie s Ruskem. V každém případě musím zdůraznit, že všechny naše politické strany jsou naprosto rusofilské. Zdůrazňuji to proto, že bylo veřejně projevováno, jakoby moje kniha o Rusku směřovala proti Rusku. Není tomu tak: Moje kniha směřuje vůbec proti absolutismu, ale nyní není kdy přítí se o vnitřní otázky v Rusku, a jestliže takoví lidé, jako Kropotkin, Plechanov, Burcev a jiní hájí Rusko, můžeme se k nim připojit s otevřeným srdcem. V každém případě chceme Rusku zůstativiti iniciativu ve všeslovanských otázkách. Kdyby Rusko uznalo snad žádoucnějším dáti Čechům neruskou dynastii, musili bychom ovšem naléhati, aby to nebyla dynastie německá."

Leč nepřiznivý dojem v Rusku zůstal. Příznaky blížící se revoluce jeho knihu stále připomínaly nejvyšším představitelům carství. Domnívali se totiž, že obrat ve smýšlení Masarykově je jenom taktický. Dnes však, v odstupu doby a majíce k dispozici více materiálu, můžeme říci, že alespoň po jistou dobu Masaryk skutečně naslouchal volání národa a že je respektoval.

Již rok před článkem v "Russkoj Volji" v prosinci 1915, už jako předseda zahraničního "Národního Výboru", tedy velmi oficiálně, poslal britskému zahraničnímu ministru Greyovi memorandum, ve kterém jasně a určitě (a podle pravdy) tvrdí, že celý český národ jest pro království a že velká většina si přeje panovníka z rodu Romanovců.

Stejně vyhraněně mluvil Masaryk ve svém "Důvěrném memorandu" z dubna 1915, nazvaném "Nezávislé Čechy". Uveřejnil je teprve v r. 1943 R. W. Seton Watson, důvěrný přítel Masarykův, v knize jemu věnované a nazvané "Masaryk in England". (New York, MacMillan Company, 1943.) Tam na straně 133 je citováno z memoranda: "Čechy jsou projektovány jako monarchistický stát. Česká republika je obhajována jenom několika radikálními politiky. Dynastie by mohla být ustavena jednou ze dvou cest: Bud' by mohli spojenci dát jednoho ze svých princů, anebo by mohla být zřízena unie mezi Srbskem a Čechami, mohli by být vytvořeni srbsko-český koridor . . ."

Generál M. R. Štefánik byl přesvědčeným přívržencem obnovení českého království. Jedině v lesku koruny viděl slibnou budoucnost Čechů a Slováků. Nikdy se tím netajil a právě tyto názory na budoucí státní formu byly jednou z příčin, proč nebyl oblíben u Dr. Beneše.

Dr. Beneš byl pro republikánskou státní formu od počátku. Nesouhlasil ani s prof. Masarykem, který se vyjádřil několikrát zcela odlišně. Ve schůzi zahraničního výboru dne 17. února 1920 zlehčil všechny city zahraničních spolupracovníků, i city národa, jež byly protivné jeho plánům, těmito slovy:

"V Rusku byly projevy, v nichž pod vlivem politické situace šli naši lidé hodně daleko a mluvili dokonce vysloveně pro Romanovce. My jsme to nechávali jako projevy žurnalistiky, nikoli jako projevy oficiální." (viz Kramářův soud nad Benešem, Praha 1938, str. 178.)

V té době (1920) se u nás doma ještě nevědělo ani o oficiálním memorandu Masarykově min. Greyovi, ani o jeho článku v "Russkoj Volji", ani o "Důvěrném Memorandu" z r. 1915, uveřejněném R. W. Setonem Watsonem v r. 1943.

### S OBOU STRAN ROKU 1918.



I KDYŽ UZNÁVÁME – a to podle pravdy, že český stát byl v r. 1918 obnoven, a že tedy je pokračováním prastarého útvaru od nepaměti včleněného mezi ostatní státy ve střední Evropě, přece jen vidíme veliký rozdíl v nejednom směru. V roce 1918 vyrůstá něco odlišného od původního obrazu. Je tu nejen jiná podoba, rozsah, ale i jiné poměry uvnitř, jiná vládní forma,

Všechny ty změny a novosti mají nesmírnou důležitost do budoucna. Po čtyřiceti letech ten rozdíl vyniká jasněji.

Od doby, kdy v minulosti, zastížené mlhou neproniknutelného zapomnění, vzniklo jádro budoucího českého státu, snad v časné druhé půli prvního tisíciletí po Kristu, od té doby, zprvu bez litery a papíru, ve zvycích, obyčejích, v dobrovolném udržování nějakého pořádku, nepsaného zákona, později v listech, listinách a v prvních prostých psaných zákonech, se vyvíjel ŘÁD tohoto jádra. Když v toku staletí jeho postavení v Evropě a mezi sousedy toho vyžadovalo, toto vše šlo k přesnějšímu a dokonalejšímu vyjádření, k přesnější formě a k jasnější, vyčištěnější řeči. Neboť přibývalo nových okolností, jež vyžadovaly složitější jednání, jasnějšího upevnění a komplikovanější koncepce.

Podobně je tomu v poměru mezi jedinci, kmeny nebo oblastmi, jedince ke společnosti a společnosti k němu. Časem dochází k upevnění pozice hlavy státu, ke vzniku úřadů, ke kodifikaci poměru panovníka k národu, k vyjádření toho, co se rozumí královstvím, českým státem, se dostává pozvolným přirozeným vývojem do přesných mezí. Rok, tak namátkou – třeba 1000 po Kr. opřádá český stát již nějakým stupněm práva, Řádu. Ten se zdokonaluje, rozrůstá, třídí a zlepšuje. Zkušenost z minula je nejenom základem, ale i vůdčí ideou do budoucna. Přezíté, nepotřebné, nebo chybné odpadá vývojem. Zůstávají jenom zásady osvědčené, pravdy všeobecně platné.

Všechny listy, zákony a smlouvy, které se od nejstarších dob zabývaly českým státem s jakéhokoli hlediska, korunou českou a státoprávním postavením země, její samobytností, vzájemnými poměry mezi údy českého státu a jejich vztahu k němu, osazováním úřadů, jejich správou, obranou zemí, dědičností nebo volitelností v české říši, zákony o posloupnosti, nástupnickými zákony, ústavou, stavy, sněmy zemskými či krajskými, zřízení, smlouvami se sousedy, to vše se v souhrnu označuje českým státním právem.

Ono je legitimací národa a státu pro jeho místo v Evropě, legitimací pro jeho existenci a pevnou páteří jeho života. Je obrazem jeho růstu, vývoje, kulturní příslušnosti a vyspělosti. Plynulý tok těchto hodnot s pokolení na pokolení, to jest tradice.

Běžně se soudí a věří, že Bílá Hora tomu všemu učinila konec, že ona znamená konec samostatnosti a státnosti české, zánik českého státu. A tam že také skončila působnost a platnost starého českého státního práva.

Dr. Pekař se obíral touto otázkou v novinových článcích v Národním Politice v prvých letech mladé republiky, shrnutých později pro jejich závažnost v knihu, nazvanou "Bílá Hora." (Vesmír, Praha 1921.)

Náš největší historik říká na str. 53.:

"Na Bílé Hoře dostali jsme se pod kola osudu, stali se bezmocnou kořistí domu Rakouského, ztratili své sebeurčení státní, národní, mravní. Dne 28. října 1918 jsme se věkových pout zbavili – to je tak zhruba myšlenka, již spojujeme navzájem obě velká data, mezi nimiž leží tři dlouhá staletí. Historik, jak poznáme, bude moci konstatovati, že tato filosofie se nesrovnává ve všem se skutečností, jinými slovy, že se kryje s pravdou v celkovém přehledu vývoje, ne však hned od počátku.

Bílá Hora má podivuhodnou vlastnost dnů zvlášť osudových, že nepřestala na zkáze, již při svém vstupu do dějin způsobila, ale že zloba její rostla a mnohonásobila se pokrokem času. Kdo jí chce porozumět lépe, musí rozeznati to, co původně chtěla, od toho, čím se stala později vlivem okolností . . ."

Předem třeba zdůraznit, že Bílá Hora nechťela vyvrátit samostatnost českého státu, aniž vědomě zakládati nějaké Rakousko. Bílá Hora byla soubojem mezi dvěma českými králi, žádný z nich nebyl, pravda, Čech, vítězem mohl být pouze jeden z nich, jen český král. Vítěz byl ovšem zároveň císařem – a byl si vědom toho, že ve sporu nejde o zápas mezi císařskou mocí římsko-německou na jedné a královskou mocí českou na straně druhé, nýbrž o zápas mezi legitimním králem v koruně české a králem, dosazeným rebely. (Ferdinandem II. a Bedřichem Falckým – naše pozn.)

Vítězi nemohlo vstoupiti na mysl bráti v pochybu státní osobnost koruny české také z toho důvodu, že musil věděti, že český stát je hlavním základem moci jeho jak vůbec, tak zejména v říši německé, a že je zájmem jeho i jeho rodu, nedopustiti zmenšení jeho privilegovaného postavení v říši. Vítěz byl zároveň pánem alpských zemí rakouských a králem uherským (což však znamenalo, že z Uher mu patřilo vsutku jen Slovensko a Charvátsko) – ale byl dalek myšlenky založiti ze všech těchto zemí celek státoprávní a proměnit země české v provincie jeho. Vyložil jsem již výše, že po federaci "rakouské" toužili spíše evangeličtí rebelové zemí jeho (Češi, Němci i Uhři – naše pozn.) a že se jí bála dynastie. Myšlenka rakouské říše se vyvíjela teprve o 100 let později a vítězi znenáhla v době myšlenkově jinak uzpůsobené. Románské psychologii doby renesanční bylo povrženo království českého majestátu ještě myšlenkou zhola cizí, nepřijatelnou.

Co chtěl tedy vítěz bělohorský v ohledu státoprávním? V podstatě nic více, než zvrátiti dosavadní mocenské poměry uvnitř státu českého, konkrétně řečeno osekati ústavní práva politického národa českého a největší díl moci a vlivu vyhraditi samostatnému

českému králi. Co ztratil český politický národ, event. hlavní ústavní orgán jeho, jímž byl sněm stavovský, to měl získati český král. Tento přesun moci v státu českém uskutečněn byl novou oktrojovanou ústavou, zvanou "Obnoveným zřízením zemským," kterou po mnohých poradách, k nimž přibíráni byli nota bene i rádcové ze zemí rakouských a z říše, vydal vítěz v Čechách r. 1627, na Moravě r. 1628. Vydal ji teprve tenkrát, když se zdálo, že vítězství bělohorské je zajištěno i vítězstvími nad nepříteli císařovými v říši a když bezmála sedmileté trestné období, v němž bezpříkladná despotie zvracela v dobyté zemi poměry od základu, připravilo půdu pro nový zákon "milosti".

Hlavní změna jím přivoděná záležela v ustanovení, že stavovský sněm nemá míti napříště zákonodárné iniciativy, t. j. že smí jednat jen o věcech, jež mu král k rozhodnutí předloží . . . Co stanoveno vedle toho, — hlavní bylo, že zdůrazněna dědičnost českého trůnu, takže přestalo dosavadní "přijímání" krále, ministři, t. j. nejvyšší úředníci a soudci zemští, měli přísahati napříště jen králi, nikoli i stavům — bylo sic také důležité rozlišně a znamenalo ztrátu starodávných, v sousedství skoro neznámých svobod, ale neohrožovalo svobod českého státu a obyvatelů jeho v ničem tak vyzývavě, jako ustanovení, že sněm stavovský nemá míti žádné iniciativy zákonodárné. Ale i toto těžké obmezení zpola padlo v novele k Obnovenému zřízení z r. 1640: Odtud mohli sněmovné český a moravský (se svolením zástupců královských na sněmu) raditi se a usnášeti o "menších věcech", které by se nedotýkaly práv královských . . .

Vítěz nechtěl v podstatě nic jiného, než výklad stavovských svobod znemožniti; stát stavovský sám, donucený ovšem k poslušné spolupráci se státem královským, mohl a měl zůstat. (str. 58.)

Zesílení absolutní moci panovnické bylo tenkrát pokrokovým heslem, jež postupovalo vítězně z Francie a Španěl do ostatní Evropy. Zápas o ně byl by sveden nepochybně ve státě českém i tehdy, kdyby byla vítězství obdržela dynastie falcká. (str. 59.)

O reformně-pokrokových cílech ústavních změn pobělohorských nemůže být ani řeči, rozsáhlé sesílení absolutismu nebylo namířeno nikterak proti samostatnosti českého státu aniž podvracelo úplně moc a význam české obce stavovské. I zeslabené rytířstvo bylo by mohlo za nového stavu věci čeliti s úspěchem majorisování panstvím, kdyby se bylo mohlo opravdu hojně sněmování účastniti — počet jeho byl totiž s počátku stále značně větší než počet panstva. Ale náklad měsíčních pobytů v Praze mohla si popřáti jen hrstka rytířů . . . (str. 62.)

Nelze tedy vůbec katastrofě bělohorské přičísti vinu na ztrátě české samostatnosti? Zjistě — ale přece jen vinu vzdálenou a nepřímou. Bílá Hora pouze připravila situaci pro vývoj, jenž zánik české státovosti umožnil, ale v plánu jejím tento účinek naprosto chyběl. Doba pobělohorská po celé století neví také nic o ztrátě české státní samostatnosti — naši exulanti i nespokojenci domácí vidí státoprávní pohromu Čechů hlavně v tom, že jim bylo vzato právo svobodné volby krále. Svobodné volby vskutku od r. 1526 nevykonávali — český trůn byl dědičný, ale dědic musel být sněmem "přiját"; teprve před Bílou Horou usilovala o ni, ač ještě nesměla, stavovská oposice. Později, když šlo o to odůvodniti Evropě dokonale neuznání Ferdinanda II., byla hájena these o právu svobodné volby s důrazem a přesvědčením. My dnes, vědouce dobře, jak pochybnou cenu měly ústavy monarchistických států, neznajících království dědičného, nemůžeme se s nazíráním a agitací českého odboje v tomto směru nikterak ztotožniti. Podmínky pro mezinárodní uplatnění se českého státu, jež byly neveliké již v době habsburské od r. 1526 počínaje, byly po Bílé Hoře ovšem ještě skrovnější, ale vědomá snaha nedbati, (neřku-li bráti v pochybnost) státovost českou počíná se vskutku teprve dobou tereziánskou.

Tolik Pekař.

Viditelnými znaky českého státu i nadále zůstávají české sněmy stavovské a korunovace.

O významu korunovace nás poučuje záznam Dr. J. Kalouska ve spise "České státní právo" (Praha 1892):

1. Korunovace znamenala, že panovník dosedá na trůn nikoli z pouhé osobní moci nebo z pouhého práva dědičného, nýbrž zároveň se svolením národa. V době předbělohorské před vykonaným korunováním dědic trůnu neměl žádné vládní moci v této říši . . .

2. Korunováním zobrazuje a utvrzuje se celistvost čili integrita koruny české. Celistvost státu utvrzuje se výslovným zněním přísahy korunovační, kterouž král se zavazuje ničeho neodcizovati od království tohoto.

3. Korunování na krále jest dále slavným projevem státní svrchovanosti, čili suverenity koruny české, . . . kdekoli vyskytuje se korunování na krále, všude vztahuje se ono k zemi svrchované; a pozbylo-li některé království své svrchovanosti slítním s jinými zeměmi, tam také zaniklo současně zvláštní korunování. Takže platí věta: "Není korunování na krále leč ve vztahu ke státu svrchovanému; a korunování české, zachované i po prohlášení císařství Rakouského svédčí, že království České s přivtělenými zeměmi jest státem svrchovaným." (str. 554-555.)

Čeští politici bouřných let v polovici minulého století si byli dobře vědomi krajního významu korunovace. Činili nejednou pokus, aby došlo ke korunovaci za krále českého Františka Josefa I.

Poslední korunovace česká se udála dne 7. září 1836. (Ferdinand V.—Dobrotivý). František Josef I., nastupující právem dědičným, nehodlal vsaditi slavnostně českou korunu na svou hlavu. Od té doby se stala korunovace jedním z bodů státoprávního programu českého.

Poprve tuto žádost formuloval arcibiskup Schwarzenberg: Národ český touží po tom, aby uzavřen byl užší ještě svazek mezi královstvím Českým a jeho králem a svatý tento svazek jest korunovace, nejsvětější svazek povinností panovnických a věrností poddaných a proto víže úžeji než chladné právo a chrání mocněji, než ostří meče. (11. dubna 1861.)

Návrh tento byl přijat a císař odpověděl deputaci sněmovní: "Dám se korunovati v Praze na krále českého a jsem přesvědčen, že tímto svatým obřadem bude upevněn nový, nezrušitelný svazek důvěry a věrnosti mezi trůnem mým a mým královstvím Českým . . ."

Tento státoprávní požadavek byl obnoven r. 1865 a znovu se dostalo národu příslibu, že císař přijede do Prahy, aby "tam uprostřed svých věrných Čechů po právu a svaté zvyklosti vykonal akt korunovace". Naposledy, a opětně nesplněn, stal se takový slib v re-skriptu ze dne 26. září 1870 slovy: "A tak, jako za našich osvícených předků, má korunování korunou českou našemu vnitřnímu spojení s národem českým lesknoucí se dáti význam".

Do přibližně stejné doby, polovice minulého století, spadá konec funkce českého sněmu stavovského. Tohoto výročí vzpomněl Dr. Karel Schwarzenberg v Kanadských "Našich Hlasech" 22. listopadu 1958. Bylo to 111. výročí posledního českého sněmu z r. 1847. Ve vzpomínce se praví:

"Čím byl tento poslední sněm před rakouskými ústavami, poslední sněm neporušeného českého práva, to nám říká zajímavá současná publikace. Vydal ji — tot' příznačné — anonymně a v zahraničí sám ředitel stavovské kanceláře Falk: "Der Boehmische Landtag im Jahre 1847" (Hamburg). Z autentického, dokumentárního onoho spisu vysvítá především podstatná skutečnost, že revoluce 1848 neodstranila prázdnotou formu odumřelé instituce, nýbrž ústavní orgán, vědomý svých práv a povinností. Je tu zejména doloženo, že státoprávní zásada, vědomí české státnosti, není snad výtvorem politických zápasů konstitučního období let šedesátých, nýbrž živou tradicí staro-české státoprávní třídy. Nemůže býti jasnějších slov, nežli je řeč těchto předbřeznových sněmovníků panského stavu: I Čechy jsou stát — praví hrabě Deym, a kníže Lamberg záměrně tituluje císaře Ferdinanda "naším králem".

Sněmovní jednání v r. 1847 bylo zajisté zaměřeno k zásadnímu rozporu, který od předminulého roku byl projednáván mezi českým sněmem a vídeňskou vládou. V roce 1845 totiž sněmovní deputace, v níž byli také dva příslušníci její rodiny, předložila Ferdinandovi V. řadu stížností a návrhů. Při tom 14. května 1845 Jos. Matyáš Thun přednesl jejich jménem vládě zásadní rozklad o nepřetržitosti zemských ústavních práv, kdež se zdůrazňuje, že sněm, t. j. národní shromáždění, existovalo před knížaty a králi. Na to vláda vymohla na Ferdinandovi V. přípis, kterým se stavovská práva činila odvislými od libovůle absolutního panovníka. Stavové ve sněmu shromáždění se usnesli odpovědět důkladným objasněním svých práv, jehož šestým pověřili právě Falka; tato "Dedukce" byla přednesena 18. února 1847. Stavovské komisi, která přijala její konečný tvar, byla přednesena také úvaha o právních prostředcích, jakými by stavové mohli práv svých hájiti.

V prvé řadě musili stavové zdůrazniti — jako 14 let potom ve státoprávním prohlášení starých sněmovníků — že "privileje a svobody stavů nesmějí býti chápány tak, jako by příslušely jenom dotyčné osobě nebo sboru k soukromému jejich užívání a prospěchu, a mohly býti pojímány jako privileje v užším slova smyslu, nýbrž tyto akty musejí býti nepochybně považovány za pravé státní akty, dojednané po každé se stavy samými a tvořící úpravu celého státního práva království".

Článek pokračuje dále:

"Již před zahájením nového sněmu usnesli stavové 11. května Prohlášení o trvání stavovské ústavy české, které je pravou zbrojnicí argumentů nejen státoprávních, nýbrž i ústavních, přejímajících úvahy předešlé Dedukce. Když pak sněm 17. května s obvyklou obřadností zahájen, vraceli se sněmovníci v debatě k těmto zásadám. Zřetelně vyslovili, že Čechy jsou vlastním státem, kdež ústavním zástupcům politického národa přísluší spolupůsobení při podstatných záležitostech: při ústavních změnách, při povolování daní, případně při obsazování uprázdněného trůnu a zejména též při územních změnách.

Pokračování ve středu

## Sdružení českých svobodomyšlných škol

přijme učitelku češtiny na 3 hodiny týdně (vždy v sobotu od 9 do 12 dopoledne); znalost angličtiny nutná, k vyučování češtiny dětí od 6 do 13 let ve škole Brookfield, která je umístěna v sokolovně na ul. Prairie v Brookfield.

Pro podrobnější informace volejte  
č. tel. (708) 652-0435.

## TÝDENÍK

# politika

ROČNÍK II.  
ČÍSLO 78 CENA 3.70

ČTVRTEK

30. 7. - 5. 8. 1992

SOUKROMÝ LIST PRO POLITIKU A EKONOMIKU

## *Bude Maďarsko-Slovenská konfederace skutečností?*

### **Židé požadují zákony na svoji ochranu**

**Krasy vždy jako první opouštějí potápějící se loď, kterou předem nahlodaly a připravily k potopení.**

Toto rčení, jehož pravdivost je potvrzena staletými zkušenostmi, nejvýstižněji charakterizuje demisi dědice vlastizrady rodiny Havlů - Václava - z funkce prezidenta republiky.

Protože jsme vás na tento Havlův krok v TP v příslušných souvislostech upozorňovali mnohokrát, nemírím ho znovu podrobněji komentovat. Nicméně další zajímavou informací k oné snad genetické zakódované vlastizradě většiny členů rodiny Havlů si neodpusťm.

Nakladatelství ČSAV Academia vydalo v roce 1966 "Dokumenty z historie československé politiky 1939 - 1943", kde se na str. 743-4 m.j. uvádí:

*"1943, prosinec 2. Ankará - Československý zpravodaj v Ankarě M. Hanák zaslal do Londýna zprávy A. Brabce, získané z protektorátního ministerstva vnitra o persekuci ročních příslušníků, členů československé londýnské emigrace... (a další informace)..."*

*Havel, majitel Lucerny. Němeček vzkazuje, že je velmi kompromitován svojí spoluprací s Němci a že český lid je nad tím pobouřen. Havel prý je něco jako Moravec (Emanuel - pozn. J.T.) a Němeček doporučuje, aby byl varován (rozuměj Havel - pozn. J.T.) v české m vysílání z Londýna."*

Tento židovský zaprodanec, který bez váhání, chladnokrevně a cynicky daroval Čechy a Moravu německým Židům (nikoli Německu jako takovému, protože o německém národu, který byl Židy jako velmi nebezpečný nepřítel zneužit a znetvořen do podoby národa expanzivního, už dnes v podstatě nelze hovořit - stejně jako o Francii, Španělsku, Itálii, Anglii jako takové atd. protože všechny jsou ovládnuty židovským kapitálem), míní stejně chladnokrevně a cynicky usilovat s celou poradní par-

tu narkomanů o funkci českého prezidenta.

Nad třetím kolem volby federálního prezidenta se vznáší velký otazník a není vůbec jisté, zda se ještě uskuteční (resp. zda bude koho volit). Zdůvodnění je prosté: mezinárodní establishment, který svým konáním sleduje rozpad státu, nemá pochopitelně na případném zvolení federálního prezidenta žádný zájem. Z tohoto konstatování lze odvodit i důvod výhrumných anonymů na adresu dr. Richarda Sachera, včetně fyzické likvidace jeho a členů jeho rodiny v případě, že by přijal kandidaturu na úřad prezidenta. Jisté pozitivní možnosti v souvislosti s případným zvolením dr. Sachera jsem naznačil v TP č. 73.

V posledních dnech jsme však také zaznamenali zvýšený tlak židovských kruhů na slovenskou politickou reprezentaci.

◆ **Delegace zástupců Jewish Agency** nabídla pánům Mačiarovi a Gašparovičovi vytvoření Maďarsko-slovenské konfederace s garancí nedotknutelnosti jižní hranice Slovenska. Ona garance je samozřejmě slibem iluzorním; chcete-li pouhým naplňováním ženevských dohod z jednání sovětských a německých expertů o geopolitických problémech střední Evropy (podrobněji v TP č. 42). Především zbrojní a chemický průmysl nenechává skryté síly v klidu ...

◆ **Delegace Světového židovského kongresu** zase požadovala od předsedy SNR přijetí zákonů na ochranu Židů. Podle našich informací se pan Gašparovič vyjádřil v tom smyslu, že o přijetí toho či onoho zákona nerozhoduje on sám, nýbrž poslanci SNR.

K oběma výše uvedeným židovským iniciativám Mečiar s Gašparovičem až dosud podrobnější stanovisko nezaujali.

Tyto informace o židovském nátlaku na nejvyšší slovenské představitele

v podstatě potvrzují to, co jsem v předešlých komentářích o současném vývoji na Slovensku uvedl: střet dvou koncepcí - koncepce nežidovské části KGB (konfederace) x koncepce amerických a německých Židů (dva samostatné státy v duchu koncepce sjednocené Evropy - nejdříve rozbit a potom sjednotit). Koncepci první oficiálně reprezentuje HZDS, koncepci druhou ODS, ODA (mimořádně víte, že předsedu této strany pana Kalvodu dosadil do politického dění Lubomír Štrougal, který i dnes podle mnohých indicií sehrává významnou roli, zřejmě co by jeden z vyvolenců?!).

Která z obou koncepcí má blíže k svému triumfu, je nasnadě. Po té, co dojde k rozpadu státu de iure, začne platit na území České republiky její vlastní ústava (včetně zákonů na ochranu Židů) se všemi znaky represivního prezidentského režimu na čele s dědicem vlastizrady, jehož stínové vládě vytvářené na Hradě po dobu 2,5 let se "konečně" dostane zadostiučinění. (Návrh ústavy prezidenta ČSFR, která se zřejmě od té připravované české příliš lišit nebude, jsme podrobně rozebírali v TP č. 13 a 14).

Do doby, než se Havel nechá zvolit lidovým hlasováním (mandát manipulace), pohlídá mu úřad na Hradě souvěřencem Jehudim Dobrovský. Po té nastoupí splnit své role pánové Kryčer (předseda HZSD-SMS) a Šabata, kteří rozbijí snahy Moravy o přiznání samosprávy. Pak už nebude tzv. SRN stát v cestě nic, aby se přesně podle dohodnutého scénáře snadno zmocnila v roli ekonomického osvoboditele území Čech, Moravy a Slezska. Rostoucí sociální krize a následné ztráty základních sociálních jistot našich občanů, tento akt ekonomického začlenění ČR do SRN jistě významně urychlí.

Je však třeba zdůraznit, že národ, který není ochoten se bránit, si jiný osud nezaslouží. Nic jiného ho totiž ani nemůže potkat.

Praha 21. 7. 1992  
Josef Tomáš

## ČECH CHCE BÝT "svobodným" - Slováček Slováčkem

Rozpadu československého státu, který nám mohl být silnou a přirozenou základem v boji proti společnému nepříteli, už asi nelze zabránit. Na naší, české straně, tomu brání totální otupělost a nezáměr naprosté většiny společnosti o cokoli jiného, než o bezprostřední materiální užitek, na slovenské straně oprávněný pocit, že duchovně požitkovštělá česká veřejnost, která v rozhodující většině naprosto ztratila vůli po vlastní státnosti výměnou za dočasné hmotné "požitky", by byla emancipačním snahám Slováků nepřátelská. Je tragické, ale naprosto logické, že spravedlivé snahy Slováků mchou najít svůj výraz pouze v dobách pro společný stát kritických, protože v dobách "klidnějších" to protislovenské pražské centrum nikdy nepřipustilo.

Bylo tomu tak za první republiky, stejně jako v éře klasického komunismu, a není vůbec náhodná kontinuita této politiky až do dnešních dnů. Koho to baví, ať si prolíste český tisk za poslední dva roky (o lokajské televizi J. Kantůrka už ani nemluvě) a užasne, kolik prostoru bylo věnováno zastírání skutečností, napadání a mnohdy až nechutného osočování slovenské strany. Jenom jako politický nekrolog připomínám, že to byl právě bývalý prezident Havel, který už v prvních dnech zneužil svého prezidentského úřadu a jeho přirozené autority k zahájení zednářsky podkopné práce na ukončení existence společného státu Čechů a Slováků. Od voleb 1990 nebyl parlament a příslušné státně-právní instituce schopny (samozřejmě úmyslně) vypracovat novou ústavu, a tvrdohlavě pokračoval v cestě do slepé uličky flikování staré komunistické ústavy Z. Jičínského vyráběním zmatených a kontroverzních úprav a dodatků. Očividná snaha o vyvolání naprostého chaosu a nejistoty byla korunována "úspěchem". Nyní se ještě čeští samozvanci v čele s Václavem Klausem snaží svalit vinu za krach kuponové reformy a za rozpad státu i de iure na slovenskou stranu. Odkazy na nabílé dědictví po letech totality už tolik nepůsobí, zvláště po pádu sametu a disidentské legendy.

Naprosto nepřekvapuje, že z čista jasna, když otupělá česká veřejnost má zase díky tisku a televizi ten tak potřebný alibistický pocit, že za všechno může někdo jiný (tentokrát právě "ti Slováci"), objevuje se prvorepubliková ústava z roku 1920, která byla ještě v docela nedávné minulosti striktně odmítnuta Z. Jičínským jako nevyhovující "současným podmínkám".

Státu v této podobě, koncipovanému už při jeho vzniku a udržovanému jenom na nespravedlnosti a neslučitelných rozporách typu "buď federace komunistického typu nebo rozchod", asi opravdu nemusíme želeť. Slovenská strana dává najevo, že o těsné soužití s Čechy, které daleko překračuje obvyklý rámec sousedských vztahů, má a bude mít nadále zájem. Je nutné si uvědomit, že každý pokud o ohrožení těchto vztahů bude činem především proti českému národu, a že každý, kdo bude jeho nositelem, je ve skutečnosti škůdcem našeho národa. Sami se tím odhalí. Nedokáza-

li-li jsme se postavit proti politice havlovské garnitury, trvající na komunistickém modelu federace proto, aby z odmítnutí takto apriorně nevyhovující formy společného státu mohla farizejsky nařknout slovenské "separatisty a fašisty", pak si skutečně v této etapě našich národních dějin nezasloužíme výhody soustátí s blízkým slovanským národem.

Příčiny, které vedou skryté síly světové politiky a jejich poslušné domácí vykonavatele k urychlené demontáži Československa, jsou ještě další než ty zmíněné. Tradiční slovenský katolicismus a specifikum historického vývoje zachovaly Slováckům podstatně víc národního sebevědomí - vůle k národnímu životu než v českých zemích, zvláště v Čechách samotných. Z toho pak i plyne, že slovenský národ jako celek má i odlišný přístup k morálním a životním hodnotám, i vyšší odolnost vůči pahodnotám tzv. moderního světa judaismu.

Intenzivně rozšířované a dnes už u nás téměř obecně přijímané tvrzení, že blíže nedefinovaná prosperita a mír ve světě je podmíněna zřeknutím se Boha, abdikací vlastního úsudku a stupňováním šílenství konsumního životního stylu, je vědomě falešnou ideovou konstrukcí, vnucovanou židovskou elitou nežidovským národům k jejich snazšímu ovládnutí a naprosté závislosti. Materiální, ryze konsumní způsob života byl nežidovským národům původně cizí, a působí na ně ve svých důsledcích stejně jako každá jiná droga se všemi symptomy - ztrátou vlastní svobodné vůle jedinců i národů, neschopností vnímat realitu, to znamená uhasínající schopností rozlišovat dobro a zlo, Boha a Satana. Zde je skutečná příčina děsivých příznaků závislosti na zlu, jakou je mimo mnohé jiné i rychle postupující ztráta smyslu pro přirozené hodnoty, což jediné vysvětluje lavinovitý růst kriminality i všech dalších projevů krutosti a sobectví, který je donekonečna "vysvětlován", ale nevysvětlen, stejně nekonečným množstvím pseudovědeckých teorií a analýz, pocházejících ovšem zase ze stejného zdroje a sledujících opět stejný cíl - zastřít slábnoucímu vědomí nežidovských národů pravou příčinu a tím znemožnit jejich cestu k nápravě.

Výkonnou složkou tohoto plánu je svobodné zednářstvo. Pracuje z pozadí tak, že využívá nebo iniciuje jakékoli formy protikřesťanských bludů, formuje je na ideologie a postupně a vytrvale prosazuje aspekty těchto ideologických konstrukcí do života států a národů. Prvním krokem zednářstva je vždy snaha, učinit tyto falešné ideologie populární a jejich cíle do té míry "žádoucí", až se pro zmatené masy stávající doslova drogou, za níž jsou ochotny položit i životy. Zvláště nebezpečnou zbraní zednářstva, dalo by se říci jejich nosným programem, je "svoboda". Na rozdíl od učení sv. Církve, která nabízí svobodu od hříchu, vnucují zednáři lidstvu "svobodu" od Boha, zbožštění člověka, která je ovšem ne-svobodou nejstrašnějšího ražení, protože znamená otročení hříchu, Satanovi.

Člověk není schopen unést Bohem stvořený svět a jeho tajemství bez Boha.

Proto také Ďáblovou synagogu vytvářená společnost "svobody člověka bez Boha", svobody hříchu a zla s člověkem na místě Boha, je pouhým apelem na pýchu rozumu a současně nejjistější cestou ke zkáze.

ThDr. Johannes Rothkranz ve své knize "Diktatury humanity", z níž byl převzat i seriál článků "Holocaust" (TP č. 61-70) popisuje zabudovaný, neřešitelný rozpor zednářské filosofie jako zákonitý důsledek každé činnosti, která jedná proti přirozeným Božím zákonům:

*"Duchovní i viditelná podvrtná činnost lóží pracuje potom tak, že nižší stupně jsou vždy jen "užitečními idioty" pro příslušné stupně vyšší - samozřejmě aniž by to tušili. Každý obelhává a klame druhé, a přece je sám také obelhaný a podvedený. Satan lze sám sobě, když si namlouvá, že bude moci skutečně strhnout na svou stranu celé lidstvo a změnit věčný Boží plán spásy. Satan pak také obelhává své nejužší důvěrníky ve špičkách světového zednářstva, když jim představuje a slibuje nejvyšší možnou osobní svobodu v ovládnutí celého lidstva. Antikrist, případně nejvyšší tajné stupně satnanské synagogy obelhávají své podřízené, když jim slibují co největší svobodu podílením se na světové vládě, ačkoliv každý z nich již nyní myslí jen na to, jak by mohl vyřadit všechny své potenciální spoluuchazeče o uchvácení světovlády ..."*

*Tak si například nejvyšší stupně sionistické lóže B'nai B'rith samozřejmě nárokují pro sebe osobně svobodu od všech morálních předpisů jakéhokoli náboženského (i židovského) společenství a ode všech zákonů kteréhokoli státu. Osobují si také plnou svobodu myšlení a víry, jež není nijak vázána povinnostmi k objektivní pravdě, stejně jako naprostou hospodářskou svobodu. O to vše usilují a nárokují si na základě svého vyššího vědění o konečném cíli jejich lóže: politické svobodě na světové úrovni, totiž světovém panství židovských vůdců, kteří, jak přesně vědí, drasticky zlikvidují svobody svých vlastních spoluobčanů a tím spíše svobody ostatních národů."*

Možná, že bude leckým označen za "špatného Čecha", když na slovenské straně objektivně vidím zřetelnější víru a pevnější vůli být národem, tedy vlastností, které tolik schází mému národu a které bych mu tolik přál.

Na závěr si neodpustím poznámku na adresu těch, kteří hledají zcela v biblickém duchu na druhém skvrnku, aby odvedli pozornost od vlastního chlívku. Když se už těmto pokrytcům nepodařilo přesvědčit veřejnost o tom, že naše "antisemitské" noviny vydáváme za peníze Iráčanů Palestinců, Libyjců nebo jiných Semitů, jistě si neodpustí naznačit, že byl tento článek napsán za peníze slovenských separatistických klérofašistů.

Skutečný motiv jim samozřejmě zůstane navždy utajen - není totiž z kategorie jejich hodnotového rozpětí "co za to?"

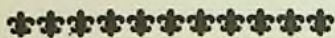
**ODVOZ Z LETIŠTĚ VÍDEŇ,**  
sobota—neděle pohodlným autem  
Renault Medalion Combi. Výhodná  
cena — spolehlivý servis.

Tel. USA — 708-749-7589  
ČSR — 91213



## Čistím koberce

a čalouněný nábytek. Volejte  
kdykoliv, Chris — (708) 863-4113.



**IJK TRANSLATION SERVICE**  
z češtiny do angličtiny  
a naopak  
I. J. Kovar  
P.O. Box 313  
Riverside, Il. 60546  
or call (708) 442-7115



## PRONAJME SE:

Pěkný byt na tiché ulici v Chi-  
cagu, 2 ložnice, přízemí, nájem  
\$300.-- měsíčně 2838 S. Tripp,  
tel. 312-277-6216 nebo 376-  
9253 nebo nechte vzkaz .

## RETIREMENT HOME

Full time or seasonal..., 813—  
823—8698. Creative living reti-  
rement home, 165—6th Ave.,  
Ne. St. Petersburg, 33741 Fl.

*Poslouchejte*  
*Československou*  
*půlhodinku*  
*na radiové stanici*  
*WCEV 1450 AM*

*každou*  
*středu a čtvrtek*  
*v 8.05 večer*  
*řídí Jerry Jirák*



**MIKI SPIGL**

**Cermak Road Realty**  
6226 záp. Čermák tř.  
Berwyn, Ill.  
č. tel.: 484-4800

## NORTH RIVERSIDE

3 ložnicový novější domek, obý-  
vák, formální jídelna, centrální  
chlazení, 2 koupelny, rekreační  
místnost, garáž na dvě auta.  
Blízko autobusové zastávky a ná-  
kupu.

## BERWYN

3-rodinný dům, 3—3—1 ložnice.  
Postranní vjezd do zděnné gará-  
že, vysoké nájemy. Skok na Čermá-  
kovu třídu.

## BERWYN

2-rodinný dům, 3—2 ložnice, sepa-  
rátní topení, plný bejzment, garáž  
na dvě auta. Blízko Čermákovy  
třídy.

## HELP WANTED

Hledáme Hostess, Riverside  
Restaurant, 3422 So. Harlem  
Ave., Riverside, Ill.

For live in 6 days/week — clean,  
cook, sew, babysit. Must speak  
English. 708-655-0058.

Potřebujeme BAR HOSTESS  
pro noční směnu, v okolí letiště  
O'Hare. Částečná znalost anglič-  
tiny nutná. Volejte 708-766-  
5454.

## Postal Jobs

### BERWYN AREA

Start \$11.88/hr. + beneflts. For  
application & info call 1-216-324-  
2102 7am to 10pm.

## Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermák Rd.  
Cicero — stánek
- Prague Sausage  
6312 W. Čermák Rd., Berwyn  
Pouze nedělní
- Minařík Bakery  
5832 W. Čermák Rd., Cicero  
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele  
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner  
6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- Roh Oak Park & Čermák Rd.  
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland  
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland  
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave.  
Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store  
1437 - 1st Ave., New York, NY

## HELP WANTED

International banking software company located in Orlando, Florida, is  
currently seeking Czechs for permanent employment.

Positions include:

**Bankers** - To manage Czech field office in Prague. Must have 5+  
years in bank management experience with one or more of the  
following :

Lending  
Operations  
Deposits  
General Ledger

**Translators** - To work in Orlando. Permanent and project positions  
available. Must have 3+ years experience in professional translating.  
Wordperfect 5.1 a plus.

Excellent salary and benefits in a smoke/drug free environment. College  
degree required for all positions. non-smokers need only apply. For  
immediate consideration send or facsimile a resume to :



**KIRCHMAN CORPORATION**

P.O. BOX 2269 . ORLANDO, FLORIDA. 32802  
(407)831-3001 . FAX(407)831-2572

## HLEDÁ PRÁCI

Češka (mluví anglicky), zkušená v  
opatrování starších osob a pomáhat v  
domácnosti. Přijme i jakékoliv jiné  
zaměstnání. Pište do redakce — Zn.  
"Domov".

Hledám práci k opatrování star-  
ší osoby nebo dětí, taky na  
práci v domácnosti. Mám zku-  
šenosti, československá nebo  
polská rodinka. Phone: 708-  
773-3316

## LORETTA'S — LTD DOMESTIC EMPLOYMENT AGENCY

- \*Nannies \*Babysitting
- \*Companions \*Elderly Care
- \*Home Health Care\*
- \*Housekeepers\*

Licensed & Bonded

(312) 523-3575  
(312) 523-3767

## SEZNÁMENÍ

Štíhlá středoškolačka-výtvarnice vše-  
stranných zájmů, se smyslem pro  
humor a romantiku, by ráda poznala  
dobrého přítele a prima partnera do  
55 let, který umí opětovat cit a něhu  
— k občasným toulkám v Chicagu a  
okolí. Těším se na Tvůj dopis. Zn.:  
"Proč to nezkusit?"

*Tlmače, 7.8.92*

*Hello!*

*My name is Sylvia Masiarová  
and I send you many greetings  
from Czechoslovakia.*

*I am 15 years old. I wrote into  
the Society of Friends of the USA.  
They sent your address to me. I  
want to correspond with a girl and  
with a boy from USA. That is why  
I want to ask you for address of a  
boy (17 years old) and for address  
of girl (15 or 16 years old) from  
USA.*

*Thank you very much.*

*Love*

*Sylvia*

*My address:*

*Sylvia Masiarová*

*Lipová 11*

*Tlmače—Lipník*

*935 21 Czechoslovakia*

Vyměním lot u vody nebo 16  
akrů lesa v rekreační oblasti  
Winter, Wis., za 4 roční nebo  
novější auto. Volejte 219—659-  
0938.

## PSYCHIC HEALER

**DONNA LYNN  
PSYCHIC HEALER  
PALM & CARD READINGS**

She can help all problems of  
life, love, marriage. No matter  
what's your problem. She can  
and will help you. Quick results.  
Call now: 312-476-8221.

We buy

## CZECH Pottery and Glass, and Costume Jewelry!!!

Top prices! Prefer signed pieces (ie. Peasant Art  
Industries; Erphila; Dittmar Urbach). Sorry, no crystal.

Please call (312) 281-4186.

We will call you back if you leave a message.

Disabled, working male seeking  
live-in for personal care — sa-  
lary, room & board incl. Light  
domestic duties reqd. Must be  
willing to relocate to Gaines-  
ville, Fl.

Call 708-656-0559 & leave msg.

A. Ivanov

## SPIKNUTÍ PROTI GRUZII

Třebaže všichni náramně dobře víme, co jsou zač naše "svobodné" prostředky hromadné informace, lečjaké jejich podlosti unikají pozornosti.

Nězavisimaja gazeta 11. ledna 1992 publikovala pořadník z výsledků veřejného průzkumu. Podle něho je procentuální počet osob, které nemají v přílišné lásce představitele etnických menšin žijící kolem nich v Rusku, tento: Ázerbájdžánce - 47, Armény - 46, Gruzíny - 46. Židy - pro srovnání - nemá rádo celkem 26 procent Rusů.

Jak vidno, tímto psychologickým pozadím se vysvětluje okolnost, že jsme spolkli nám předhozenou návnadu, když masmédiá předem začala vytvářet (vyjádřeno jejich anglo-psím jazykem) "imidž" Zviada Gamsachurdii jako despoty a diktátora, aniž ještě byl zvolen a aniž stačil něco udělat - jak upozornila ve svém svolání k ruským intelektuálům 22. ledna 1992 poslankyně gruzínského parlamentu Maja Mačavarianiová. A skutečně: Z. Gamsachurdia ještě nebyl ani prezidentem, dokonce ani předsedou Nejvyššího soudu a v "Izvěstijích", tj. v jedné z našich nejpodlejších novin, se již 10. listopadu 1990 objevila mrzká stať V. Vyžutoviče "Vražedné argumenty", jejíž autor při ujišťování čtenářů o své "nezaujatosti" neopomenul podstrčit, že protivníci nazývají Z. Gamsachurdii "gruzínským Mussolinim", a poskytl obšírný výňatek z kraořečnění G. Čanturii, jenž prohlásil Gamsachurdii mluvčím kremelských zájmů a novým diktátorem.

Někomu z nás to bylo jedno - Gruzín jako Gruzín, jiným se zamlouvalo líčení Gruzie jako země, kde se pořád zabývají jenom tím, že po sobě střílejí, neboť tohle právě odpovídalo "imidži" Gruzie v očích ruského šosáka. A kdyby nebylo této zaujatosti, bylo by ihned možné rozpoznat, na čí straně jsou sympatie Vyžutoviče, jenž se zhrozil toho, že kulka určená Čanturiově minula srdce o pět centimetrů, a vysmíval se oznámení o "jakoby připravovaném, ale nevykonaném atentátu na Z. Gamsachurdii". "Plechovka s trhavinou byla zjištěna ve více než kilometrové vzdálenosti od jeho domu", - jizlivě komentoval Vyžutovič.

Ale definitivní rozsudek sám sobě vynesl Z. Gamsachurdia svou pozicí za krize v oblasti Perského zálivu, když ve svém předvolebním programu proklamoval, že "Gruzie musí znovu převzít tradiční roli prostředníka mezi Východem a Západem, mezi křesťanským a muslimským světem". Nespokojenost

s touto úlohou Gruzie vyjádřil článek "Znovuzrození pietenné ideje" ve "Washington Times" z 25. března 1991, který 3. dubna 1991 úslužně přetiskla Rabočaja tribuna. Mimochodem v téchže novinách obvinil Gamsachurdii z nacionalismu 27. března 1991 O. Tomuškin, bývalý žalobce Siňavského a Daniela, přebarvený nyní na "demokrata". Plemenná idea v ústech amerických a sovětských kosmopolitů je přezíravé označení pro nacionální myšlenku.

Zato jak skvěle vypadal vedle Gamsachurdii "zloděj ze zákona" a zároveň "známý gruzínský literát" Džaba Iosseliani, předák benditů z Mchedrioni, jenž v interviewu novinám "Megapolis-Express" (7. února 1991), opěvován coby "současný Robin Hood", vyhlásil: "Naše organizace se obrátila na generálního tajemníka OSN a prezidenta USA s žádostí, aby byla oddílu gruzínských dobrovolníků povolena účast ve válce proti iráckému agresorovi na straně koalčních sil. Nedostaneme-li odpověď, pokusíme se sami prorazit k prostoru válečných operací." Jak neccanit takovou horlivostí Bandité Iosselianiho jako účastníci banditské akce proti Iráku by byli pochopitelně velkolepí ve společnosti zcela jim rovnocenné, ale v každém případě Američanům již od jara minulého roku bylo jasné, na koho vsadit v Gruzii.

Z. Gamsachurdia správně cítil, odkud hrozí nebezpečí když varoval před zákulisním spolením Ševardnadzeho a Gorbačova s "jejich přítelem" Bushem. Spletl se Gamsachurdia pouze v tom, že použil slova "přítel": to je stejná urážka Bushe, jako Gamsachurdiiův návrh amerického lidu, aby se zřekl takového nedůstojného prezidenta (Kommersant 50/1991). Budeme doufat, že americký lid tak učiní a zvolí Clintona. Je však třeba upřesnit, že Bush není našim žádný "přítel", on je jejich šéf a oni jsou jeho věrnými sluhy. Gruzíni si dnes mylně myslí, že spiknutí proti jejich zemi bylo uvito v Moskvě. Avšak nynější loutková ruská vláda nikde ani prstem nepohne bez svolení nebo přímého příkazu svých amerických šéfů.

Na Gruzii si USA s pomocí svých ruských vazalů zopakovaly tu variantu, kterou mají v úmyslu rozehrát v Libyi: svržení "diktátora" silami "místní opozice". Splnění tohoto plánu, jak sděluje měsíčník "Arabie" (03/1992), vycházející ve Francii, je naznačeno na říjen, tj. před volbami v USA kvůli zpevnění

Bushovy prestiže. Plán předpokládá využití ozbrojených opozičníků v čele s Mansurem al-Kechjou, které Američané přesunou z Čadu na Kypr, odkud potom z emerických lodí a letadel spadnou výsadky v Tripolsku.

Američané jednají podle španělského rčení "není malý nepřítel". Zdeptali Irák, chystají svržení Kaddáfího a organizovali svržení Gamsachurdii před tím, než stačil vytvořit svou "antiimperialistickou frontu" (tento "zločinný" Gamsachurdiiův záměr ohlásily zase noviny "Izvěstija" 13. června 1991). Avšak Gamsachurdia má ještě jeden neodpuštělný hřích: opovážil se vystoupit proti modle sionistických a prosionistických kruhů v Rusku A. D. Sacharovovi (toto udání opět otiskly noviny "Izvěstija" 19. října 1991). Ve svém dopisu se Gamsachurdia dotkl osoby, která podle jeho slov získala nad Sacharovem neomezenou moc a usměrňovala všechny jeho skutky a činy", totiž J. G. Bonnerové. Tato židovská osoba, o jejímž vlivu na Sacharova psal i N. N. Jakovlev ve své knize CIA proti SSSR, nedávno a nepokrytě před očima všech dirigovala jelicinovskou klaku na VI. sjezdu lidových poslanců Ruska.

Ve stejném dopise Sacharovovi Gamsachurdia kritizoval i teorii rovnoprávnosti autonomních útvarů se svazovými republikami, vypracovanou zesnulým akademikem spolu s nepřetržitě u něho pobývajícím G. Starovojtovovou jako splnění rezoluce amerického Kongresu z 6. června 1959, počítající s rozčleněním SSSR na 20 dílů. Sacharov a Starovojtovová překročili americký plán a navrhli rozdělit zemi ne na 20, ale na 53 dílů. Ruští vlastenci jsou samosebou proti podobnému plánování ohledně Ruska. Ale nesmí tu být podvojně účetnictví. Říkáme-li, že většina autonomních útvarů v Ruské federaci je administrativní fikcí, pak musíme pochopit i gruzínské hledisko, vyjadřované Z. Gamsachurdii, kdy například pochybuje o účelnosti existence Adžarské ASSSR, v níž žijí stejní Gruzíni. Zato zcela iracionální je pozice, kterou Gamsachurdia a gruzínský parlament zaujal vůči Jižní Osetii. Dokonce již ve vyhnanství v Grozném tento parlament přijal 13. března 1992 usnesení, tvrdící, že žádná Jižní Osetie neexistuje, že je pouze "odvěký gruzínský historický region Šida Kartli". Nehledě na to, že dvě třetiny obyvatelstva tohoto regionu tvoří Osetinci, jejichž hromadné přesídlení do Gruzie spadá do Tamerlanových časů, tj. žijí tam od konce 14. století.

Tak či onak Gamsachurdia popudil proti sobě navskrz prosionizované ruské elitní intelektuály, s nimiž je úzce spojena analogická gruzínská vrstva. Jejich postoje se vysvětluje

Pokračování na str. 12

## TÝDENÍK POLITIKA

11

pokračování ze str. 6

orientací na Ševardnadzeho, který ještě za svého pobytu v Gruzii tam uskutečnil svéráznou "perestrojku" tím, že obdaroval lokální intelektuálskou elitu "svobodou klásobení". Elitnímu intelektuálistvu, jak gruzínskému, tak ruskému, je de facto potřebná jen taková svoboda. Má-li intelektuál možnost žvanit, co si zamane, bude si myslet, že je všechno v pořádku - a národ ať si třeba zdechne hladem, intelektuálem to nehne. Co je pro něj národ? "Lumpeni", "dobytek". Gamsachurdia se však dokázal povznést nad zájmy svého prostředí, postavil národ nad intelektuální elitu: a právě za to ho národ podpořil a zejména za to na něj smrtelně zanevřela elita.

Maja Mačavarianiová říká, že gruzínští intelektuálové se pyšili tím, co získali v Rusku a ne v Gruzii. Leč ona neví nebo zamlčuje, že tiho intelektuálové, obzvlášť z kinomafie, mohli něčeho dosáhnout v Rusku jenom za podpory místní kinomafie - a to je v podstatě židovská. Světovému Židovstvu, světovému sionismu se nelíbí jakýchkoli nacionalismus kromě vlastního. Pro ruský, gruzínský, německý, arabský nacionalismus nesmí být místo na zemi: taková je směrnice, která se na nátlak sionistické lobby uskutečňuje vládami USA a Ruska.

Chcete vědět, čím ještě byl "špatný" Gamsachurdia? Poslyšte, co napsal G. Šalajev v novinách Rossija (51/1992). Gamsachurdia (ó, hrůza!) "otevřeně vystupoval proti tržním vztahům rodícím se v republice". A proč? Proto, že Gamsachurdia znal: "o žádném trhu nemůže být řeč, když se rozpadla ekonomika" a všechny tržní novace "vedou k olupování prostých lidí a obohacování zkorumpovaných osob". Gamsachurdia to věděl a chápal. A jestlipak to ví a chápe Gajdarova vláda? Ano, isté, ale tato vláda jedná právě v zájmu zkorumpovaných kruhů, kdežto Gamsachurdia se postavil na stranu lidu. A za to ho svrhli a dali na jeho místo Ševardnadzeho.

Poslanci gruzínského parlamentu Viktor Domuchovskij a Tengiz Čačava vyprávěli o tragických událostech posledních měsíců v Gruzii. Podle jejich slov pučistů bylo nemnoho, tak 800, ale byli dobře vyzbrojeni. Například při potlačení ohniska odporu v Zugdidi byly nasazeny nejnovější tanky T-90 s počítačovým řízením; při obsazení Poti nebe ztemnělo vrtulníky junty. Odkud se vzalo takové bohatství? Všechno to pochopitelně pochází od přeslavné SNSovské armády věčně se usmívajícího maršála Šapošnikova, která sama nestála stranou událostí. Jak čtamejší noviny "Děň" (18/1992), vojákům i důstojníkům Kutaiského korpusu za ozbrojení Gamsachurdiových přívrženců

zaplatili lidé Sigui a Ševardnadzeho. Každému vojákovi, každému důstojníkovi jednotlivě.

V. Domuchovskij i T. Čačava byli v "Gamsachurdiové bunkru" během celého obležení. Po pravdě řečeno nebyl ani bunkr, nebylo ani obležení. Termín "bunkr" vtíravě vštěpovala určitá masmédia (viz např. stať Prezidentův bunkr v "Komsomolské pravdě" z 18. ledna 1992): dělalo se to záměrně, aby se Gamsachurdia asocioval s Hitlerem. Takzvaný bunkr je ve skutečnosti ohromná jídelna Nejvyššího sovětu umístěná v suterénu a určená pro tisícovku lidí. Nebylo i obležení: budova Nejvyššího sovětu nebyla obklíčena ze všech stran, pučisté na to neměli síly, útočili jenom z jedné strany. Zato bojové techniky byl dostatek: 28. prosince obránci zlikvidovali všechnu pučistickou techniku, ale příští den se jako po mávnutí kouzelného proutku objevilo devět nových jednotek.

Zákonná gruzínská vláda je svržena krvavou bandou, zločinnou klikou - tak kvalifikovali lednové události 74 ze 138 poslanců gruzínského parlamentu, kterým se v březnu podařilo shromáždit se v Grozném. Abychom pochopili, že jde skutečně o bandity, stačí vědět, jakou roli se hráli v těchto událostech Mchedrioni. Stačí uvidět tyto frajery v akci na záběrech pořízených během demonstrace na podporu prezidenta u stanice metra Dibude v Tbilisi 3. ledna. Mchedrioni, oblečení do černých montérek, v maskách připomínali japonské bojůvkáře, jenže neposkakovali a nevrhali surikeny - ti stříleli do bezbranného davu. V tom spočívalo jejich "hrdinství". Obzvlášť rádiili při obsazení Zugdidi, kde bylo zabito kolem stovky lidí. A kdo ozbrojil tyto chlápky? Guram Mgelaze, příbuzný Ševardnadzeho, bývalý předseda Agropromu Gruzie. A kdo dělal intelektuála z Džaby losselianiho, "zloděje ze zákona", kdo za něj psal disertaci a jak to vypadá - i divadelní hry? Ještě jeden člověk z klanu Ševardnadzeho, bývalý lidový poslanec SSSR Akakij Bakradze, kterého se pokoušeli postavit proti Gamsachurdiovi.

A že národ naopak podporuje Gamsachurdia - a nejen v západní Gruzii, také v Tbilisi, o tom se bylo možno přesvědčit při pohledu na ohromné demonstrace, nepřetržitě probíhající v gruzínském hlavním městě před úřadem. To není jeden "batalión černých punčocháčů", vymyšlený Komsomolskou pravdou (17. října 1991). Těchto demonstrací se zúčastnily ne tisíce Gamsachurdiových stoupenců, jak ostýchavě oznamovala ruská televize, ale desítky, ne-li stovky tisíců mužů a žen všech věkových skupin. Na videozáznamech není ani jednou vidět někdo v pověstných "černých punčocháčích". Pravda, aby-

chom něco takového spatřili, je asi třeba zaujmout zvláštní polohu, ležet na dlažbě či co - ať dopisovatel Komsomolské pravdy prozradí taje své práce ...

Zpočátku pučisté stříleli jen do vzduchu. Ale brzy z Tbilisi odjeli nějací američtí experti a pučisté se jaksí přestali stydět. U náměstí Hrdinů 2. února pálii do davu z pohodlných míst na návrší nad cestou. Národ pak proklínal své "krvavé intelektuály". Ruští zatím krvaví nejsou, jsou jen krvechtiví, ale i jim krev nezreziví, naskytne-li se příležitost. Kdosi křičel, že sám viděl, jak do lidí osobně střílí Vachtang Kičabidze. I jestli nestřílel, stejně na něm lpí krev.

K nejhoršímu masakru došlo téhož dne u náměstí Mardžanišviliho - dav byl obklíčen obrněnými transportéry a ostřelován se střechy obchodního domu. Tak čistili cestu pro Ševardnadzeho, zdalipak mu ale oznámili, že si pro něj již uchytila kulku stará žena ve smutku, které zahynul syn. Mluvila o tom na mítinku v Zugdidi.

Někdo ještě naivně věří tomu, že Ševardnadze bude zachovávat lidská práva s ohledem na Ameriku. Vždyť Američané náramně dobře znají ne méně než sami Gruzini "demokratickou" minulost Ševardnadzeho. Dokonce tak solidní noviny jako "Wall Street Journal" vyprávěly svým čtenářům o represích, za něž byl odpovědný Ševardnadze. Při něm v Gruzii za dva roky bylo zatčeno 25 tisíc lidí, přes 9 tisíc z nich bylo členy KSSS a 7 tisíc komsomolci. Doznání se u vězňů jako za Stalina dosahovalo mučení (viz Glasnosť z 25. července 1991). Ale Amerika Ševardnadzemu odpustí všechno, jako odpouštěla například dominikánskému diktátorovi Trujillovi, o němž F. Roosevelt řekl: "Já vím, že je to neřád, ale je to neřád náš." A Bush se možná naučí tato slova i gruzínsky - čtení mamadzachli.

Účastníci demonstrací na podporu Gamsachurdii stále skandovali dvě slova: Sakartvelo a Zviadi. Jméno člověka bylo dáno do jedné řady se jménem země nikoli kvůli kultu osobnosti - lidé chápali, že spolu s prezidentem zákoně zvoleným 87 % voličských hlasů ztrácejí víc než konkrétní osobu Zviada Gamsachurdia - že ztrácejí svou nezávislost. Nyní i zde bude vládnout kovaná bota amerického světového pořádku. Kdo se první té botě postaví? Rusko? Sakartvelo? Nebo všichni my společně?

Z ruštiny přeložili

dr. Břetislav Dejdar